

1988
1988
+
СЛАВА ОКТЯБРЮ!

Куда Київ - 54
Вул. Чкалова, 52, кв. 38

Кому В. А. Манько,

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

275/25

с. Днісирівка
Біляни З. С.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Образец написания цифр индекса:

Внимание!

© Министерство связи СССР, 1988
17.03.88. 881-44. Цена 6 к. Художник *Б. Скрябин*

Изготовлено в Ряжской ф-ке Гознака

Вінницька обл. Галинський р-н район

с. Баріївка (родина моя, де я народилася).
Я жила там найкращим епоху 33 року,
сильно страшило голод.

Мені було тоді 11-12 рік. Я пам'ятаю.
(як було г-ть дити), як мені важко було
їїм дорозу, лобозу, мистяз мист, екайка,
мади лобили у рідці сиб. Мама ходила до
моєї ронати озороги за мерзлу картопкою,
з якої наклали м'ясо і сир. Діагно номер
получила в дзезентерію. А ми, ^{сестра} ^{дівчат}
і мама, велими. В с. Сорозі є млин ^{дзезер}
сильний, де м'ясо за великі всі дити ходи
в робочий так мені велими.

У селі люди ходили куку, за мушкеті і
ромей м'ясо і сир.

А мати сестра Марія і дзубко Каленик
3-й дити - Юуівка, Алошів Роман -
без сім'я номера. Я же ^{но у сестри} як
Юуівка казала, як я ^{уко} щохочу ^{но} умерти
з голоду. А друга сестра, Матія,
своїх дити відвела до Київка і
там жила, щоб забрати в
дідечий фонд будинок.

Старший син ^{по}вернувся назад і шевки
прійшов до нас (який і зараз живе),
а ^{до} великий ^{меншою} брат Іван, ~~яка його~~
судба і доі ми не знаємо, а сестра
нітка померла теж з голоду.

2 А скільки, так я пам'ятаю, знаходив
трупів скрізь, до то весна була,
то і в лісі, і в полі, набулицях,
падали моги, бо і сити кінчили і
вмирали. Підвода і каля збирала
трупів і закопувала в одну яму
без ^{нидких} домовин.

2 Я ^{пам'ятаю} ^{гарма, як} коли як я носила корову
і у полі під лісом помер хлопчик
сірого. Ми, настуки, викорнали
яму, карвали травишки, осоки
постелили в яму і вкрили
його теж травишкою і
закопали. ~~Каже не було кому~~
~~трупів хоронити.~~

2 Коли у колгоспі колоски набирали
молодька, ми, діти, рвали, сушили
колоски і їли, то все було
добре.

Дмитро, у нас у селі
 родили конуци, усуніли внаслідок карови,
 а молоко інші погубили на думу.
 Нам тато роздавав до всього казав, нехай
 ще діти коїдять молоко, і ще
 одні колотили енергійно, а потім
 через ^{до титки} 2-ві веділи назад корови
 роздавали. Я треба було закласти
 зокрб, так робилось все без
 знанія, все ще я пам'ятаю.

Неможу забути, як хмілось
 і сні.
 Я хочу щоб і ця частка лаві-
 нда в книжечку-меморіал "33-й год".

{ Тексінорка Білаш З.С.
 Червонозська обл. Кельменецькі рай
 с. Дуїстрівка. шп/р-н